

Полкътъ се завърна въ В.Търново съ 61 офицера и 1703 подофицера и войника. На следния день, 10-и октомврий, той бѣ демобилизиранъ, и запаснитѣ, между които и 32 офицера, напустнаха Казармата. . . Задържани бѣха подъ знамената само наборирѣ 38-и, 39-и, 40-и, 41-и, 42-и и 43-и. Въ Полка следъ демобилизацията, изобщо, останаха 833 подофицера и войника, но отъ разформированитѣ части бѣха преведени въ него още 1901 войника¹⁾, така че числеността му пакъ стана значителна. Скоро следъ това, обаче, 291 войника бѣха уволнени въ безсроченъ отпускъ, и броятъ на войницитѣ въ Полка остана 2443 души.

Изнурени, но не и сломени, Етърци стигнаха въ гр. Велико Търново. . . Най-влѣво е капитанъ Никола х. Петковъ — сега началникъ Щаба на войската.

Демобилизираниятъ 18-и пех. полкъ остана въ тридружиненъ съставъ съ една Картечна и една Нестроева роти. Дружинитѣ имаха по три роти. Въ това време налице въ Полка се намираха следнитѣ офицери:

- 1) полковникъ Ив. Ковачевъ — командиръ на полка,
- 2) подполковникъ Кр. Абаджиевъ — командиръ на 1-а дружина,
- 3) майоръ Ст. Петевъ — домакинъ на полка,
- 4) санит. подполковникъ д-ръ Балевски — старши полкови лѣкаръ,
- 5) капитанъ Д. Поповъ — командиръ на 3-а рота,
- 6) капитанъ Г. Димитровъ — командиръ на 4-а рота,

¹⁾ Предвидени бѣха:

отъ 18-а сборна дружина. . .	161 войника,
отъ 50-и пех. полкъ.	289 войника,
отъ 83-и пех. полкъ.	305 войника,
отъ 18-а допълняваща дружина	1146 войника,

Всичко. . . 1901 войника.